

Wtorek, 20 października 2020 r.

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2020)0278

Zalecenie dla Rady oraz Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie wdrażania stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz zarządzania nią**Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2020 r. dla Rady oraz wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie wdrażania stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz zarządzania nią (2020/2080(INI))**

(2021/C 404/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 36, art. 42 ust. 6, art. 46, a także jego Protokół (nr 10) w sprawie stałej współpracy strukturalnej,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2018/340 z dnia 6 marca 2018 r. ustanawiającą listę projektów do zrealizowania w ramach PESCO ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2018/909 z dnia 25 czerwca 2018 r. ustanawiającą wspólny zbiór przepisów dotyczących zarządzania projektami PESCO ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2018/1797 z dnia 19 listopada 2018 r. zmieniającą i aktualizującą decyzję (WPZiB) 2018/340 ustanawiającą listę projektów do zrealizowania w ramach PESCO ⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2019/1909 z dnia 12 listopada 2019 r. zmieniającą i aktualizującą decyzję (WPZiB) 2018/340 ustanawiającą listę projektów do zrealizowania w ramach PESCO ⁽⁵⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 czerwca 2019 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 15 października 2018 r. w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań podjętych w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz precyzujące bardziej szczegółowe cele (2018/C374/01) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57.⁽²⁾ Dz.U. L 65 z 8.3.2018, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.2018, s. 37.⁽⁴⁾ Dz.U. L 294 z 21.11.2018, s. 18.⁽⁵⁾ Dz.U. L 293 z 14.11.2019, s. 113.⁽⁶⁾ Dz.U. C 374 z 16.10.2018, s. 1.

Wtorek, 20 października 2020 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie skutków konstytucyjnych, prawnych i instytucjonalnych wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – możliwości oferowane przez Traktat z Lizbony ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając Traktat o handlu bronią, który wszedł w życie w grudniu 2014 r.,
 - uwzględniając przegląd Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 09/2019 z września 2019 r. w sprawie obronności europejskiej,
 - uwzględniając art. 118 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0165/2020),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 42 ust. 2 TUE wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) obejmuje stopniowe określanie wspólnej polityki obronnej Unii, co oznacza, że aby wspólna obrona zaistniała, konieczna jest jednomyślna decyzja Rady Europejskiej; mając na uwadze, że PESCO stanowi ważny krok w kierunku osiągnięcia tego celu;
- B. mając na uwadze, że należy wykorzystać PESCO do dalszego wdrażania i rozwijania obowiązku udzielenia wzajemnej pomocy i wsparcia, o którym mowa w art. 42 ust. 7 TUE, i o którym przypomina się we wspólnej notyfikacji 23 państw członkowskich do Rady i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie PESCO, podpisanej 13 listopada 2017 r. z myślą o zwiększeniu ich gotowości do zapewnienia solidarności temu z państw członkowskich, który stanie się ofiarą zbrojnej agresji na jego terytorium;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 1 lit. a) Protokołu (nr 10) w sprawie stałej współpracy strukturalnej ustanowionej na mocy artykułu 42 Traktatu o Unii Europejskiej jednym z celów PESCO jest szybsze zwiększanie przez państwa członkowskie ich potencjału obronnego poprzez rozwój swoich wkładów krajowych i udział, w stosownym przypadku, w siłach wielonarodowych, w głównych europejskich programach wyposażenia wojskowego oraz w działalności Europejskiej Agencji Obrony;
- D. mając na uwadze, że art. 1 lit. b) protokołu nr 10 stanowi, iż państwa członkowskie mają „posiadać możliwość zapewnienia, najpóźniej do 2010 roku, na poziomie krajowym albo jako część wielonarodowych sił zbrojnych, wyspecjalizowanych jednostek zbrojnych przeznaczonych do udziału w planowanych misjach, których strukturę określono na poziomie planu taktycznego jako zgrupowanie taktyczne wraz z elementami wsparcia, w tym transportem i logistyką, zdolnych do podjęcia misji, o których mowa w artykule 43 TUE, w terminie od 5 do 30 dni, w szczególności w odpowiedzi na żądanie Organizacji Narodów Zjednoczonych i które mogą prowadzić operacje w początkowym okresie przez 30 dni, z możliwością przedłużenia tego okresu do co najmniej 120 dni”; mając na uwadze, że należy dokonać zmiany art. 1 lit. b) w celu odpowiedniego zareagowania na trudne środowisko geopolityczne; mając na uwadze, że państwa członkowskie są nadal dalekie od osiągnięcia tego celu;
- E. mając na uwadze, że ustanowienie wspólnej strategii obrony UE jest teraz potrzebne bardziej niż kiedykolwiek w kontekście wielu rosnących zagrożeń;
- F. mając na uwadze, że poziom ambicji w ramach globalnej strategii UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony obejmuje zarządzanie kryzysowe i budowanie potencjału w krajach partnerskich, aby zapewnić ochronę Europy i jej obywateli; mając na uwadze, że żadne państwo członkowskie nie może ochronić się samo, ponieważ zagrożenia dla bezpieczeństwa i obrony, z którymi boryka się UE i które są wymierzone w jej obywateli, terytoria i infrastrukturę, stanowią powszechne wielowymiarowe zagrożenia, którym jedno państwo członkowskie nie jest w stanie stawić czoła we własnym zakresie; mając na uwadze, że skuteczny i spójny unijny system strategicznego wspólnego korzystania z zasobów miałby korzystny wpływ na ogólny poziom bezpieczeństwa i obrony UE i w szybko pogarszającym się środowisku bezpieczeństwa jest potrzebny bardziej niż kiedykolwiek; mając na uwadze, że potrzebne są wzmożone wysiłki na rzecz współpracy w dziedzinie cyberobrony, takie jak wymiana informacji, szkolenia i wsparcie operacyjne, aby lepiej przeciwdziałać zagrożeniom hybrydowym;
- G. mając na uwadze, że głównymi podmiotami PESCO są uczestniczące państwa członkowskie, które zapewniają zdolności do realizacji WPBiO (art. 42 ust. 1 i art. 42 ust. 3 TUE) i wykorzystują je podczas unijnych operacji i misji, których wykonanie powierza im Rada w ramach UE (art. 42 ust. 1, 4 i 5, art. 43 oraz art. 44 TUE), oraz które rozwijają w stosownych przypadkach swoje zdolności obronne w ramach Europejskiej Agencji Obrony (art. 42 ust. 3 i art. 45 TUE);

(7) Dz.U. C 263 z 25.7.2018, s. 125.

Wtorek, 20 października 2020 r.

- H. mając na uwadze, że długoterminowa wizja PESCO polega na zapewnieniu Unii zdolności operacyjnej w oparciu o zasoby wojskowe, które są uzupełniane środkami cywilnymi, aby osiągnąć spójny i pakiet sił o pełnym spektrum udostępniany państwom członkowskim na potrzeby wojskowej WPBiO; mając na uwadze, że PESCO powinna zwiększać zdolność UE do działania jako międzynarodowy gwarant bezpieczeństwa, tak aby mogła ona skutecznie i wiarygodnie przyczynić się do międzynarodowego, regionalnego i europejskiego bezpieczeństwa, również poprzez zapobieganie wpływom konfliktów z zewnątrz na bezpieczeństwo wewnętrzne Unii, a także aby zwiększyć interoperacyjność na rzecz poprawy ochrony obywateli Unii i zmaksymalizować efektywność wydatków na obronę dzięki ograniczeniu powielania działań, nadmiernej zdolności i nieskoordynowanych zamówień;
- I. mając na uwadze, że zgodnie z decyzją Rady (CFSP) 2017/2315 ustanawiającą PESCO zwiększone zdolności obronne państw członkowskich przyniosą również korzyści NATO, w myśl zasady jednolitych sił, pod warunkiem unikania powielania i priorytetowego traktowania interoperacyjności, a także umocnią europejski filar w ramach sojuszu i będą stanowić odpowiedź na wielokrotne wezwania do wyraźniejszego podziału obciążeń transatlantyckich; mając na uwadze, że NATO pozostaje podstawą struktury bezpieczeństwa wielu państw członkowskich;
- J. mając na uwadze, że PESCO tworzy wiążące ramy między uczestniczącymi państwami członkowskimi, które same zobowiązały się do wspólnego inwestowania, planowania, rozwijania i realizowania zdolności obronnych w ramach Unii w sposób stały i strukturalny poprzez podjęcie 20 wiążących zobowiązań w pięciu dziedzinach określonych w TUE; mając na uwadze, że zobowiązania te powinny stanowić przejście od zwykłej współpracy w zakresie obrony do pełnej interoperacyjności i wzmocnienia sił obronnych państw członkowskich poprzez tworzenie dwustronnych partnerstw przynoszących obopólne korzyści; mając na uwadze, że te wiążące zobowiązania podlegają corocznej ocenie w krajowych planach wdrożenia przez sekretariat PESCO, z którym uczestniczące kraje członkowskie mogą się konsultować; mając na uwadze, że pomimo tych wiążących zobowiązań nie istnieje żaden skuteczny mechanizm zgodności dla PESCO; mając na uwadze, że projekty PESCO powinny być wdrażane w sposób odzwierciedlający potencjał przemysłowy, z uwzględnieniem obaw dotyczących powielania działań lub ograniczeń budżetowych uczestniczących państw członkowskich; mając na uwadze, że należy usprawnić mechanizm zgodności dla PESCO;
- K. mając na uwadze, że uczestniczące państwa członkowskie muszą wykazać pełne zaangażowanie polityczne w ramach 20 wiążących zobowiązań, które podjęły; mając na uwadze, że cykle planowania zdolności wojskowej zwykle obejmują więcej niż trzy lata; mając na uwadze, że obecne krajowe cykle planowania zdolności wojskowej przebiegają zazwyczaj zgodnie z uprzednio ustalonym procesem planowania obrony NATO; mając na uwadze, że należy osiągnąć większe postępy w celu istotnego włączenia PESCO do krajowych procesów planowania obronnego w celu zapewnienia zdolności uczestniczących państw członkowskich do finalizowania projektów PESCO;
- L. mając na uwadze, że w pierwotnym zamyśle PESCO była koncepcją awangardową, obejmującą państwa członkowskie, które chcą i są w stanie wnieść współpracę w dziedzinie obrony na nowy poziom ambicji; mając na uwadze, że obecność 25 uczestniczących państw członkowskich nie musi prowadzić do ograniczenia PESCO przez podejście „najniższego wspólnego mianownika”; mając na uwadze, że liczba uczestniczących państw członkowskich wskazuje na chęć bliższej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony;
- M. mając na uwadze, że w wyniku prac w ramach pierwszych trzech serii projektów PESCO uczestniczące państwa członkowskie ustanowiły i przyjęły 47 projektów; mając na uwadze, że nie zrealizowano żadnego z nich; mając na uwadze, że projekty pierwszej fali obejmują głównie projekty w zakresie maksymalnych zdolności państw członkowskich; mając na uwadze, że pożądaný udział w projektach PESCO nie może wpływać negatywnie na wysoki poziom ambicji uczestniczących państw członkowskich; mając na uwadze, jak istotne jest, by PESCO skupiła się na projektach wnoszących realną wartość dodaną;
- N. mając na uwadze, że 47 projektów PESCO nie łączy najwyraźniej żadna nadrzędna wspólna logika; mając na uwadze, że obecnej liście projektów brakuje spójności, zakresu i ambicji strategicznych, przez co nie wypełni ona najbardziej oczywistych braków w zakresie zdolności ani nie rozwiąże w pełni lub w wystarczającym stopniu priorytetowych braków zidentyfikowanych przez uczestniczące państwa członkowskie w procesie związanym z celem podstawowym w ramach planu rozwoju zdolności (CDP) i skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD); mając na uwadze, że realizacja jednego z tych projektów została wstrzymana, aby uniknąć niepotrzebnego powielania; mając na uwadze, że w realizacji innych projektów nie poczyniono wystarczających postępów lub istnieje ryzyko, że projekty te zostaną wstrzymane, a około 30 projektów jest nadal na etapie koncepcji i przygotowania; mając na uwadze, że opracowanie ambitnych projektów w zakresie potencjału wojskowego może zająć nawet 10 lat; mając na uwadze, że przeważająca większość projektów PESCO musi się liczyć z brakami w zakresie Europejskiego Funduszu Obronnego (EFO) i NATO;

Wtorek, 20 października 2020 r.

- O. mając na uwadze, że drugi etap PESCO rozpocznie się w 2021 r.; mając na uwadze, że etap ten przyniesie konkretne i znaczące rezultaty, co oznacza, że konieczne jest opracowanie priorytetowej listy projektów;
- P. mając na uwadze, że niektóre projekty PESCO koncentrują się na rozmieszczaniu operacyjnym, np. Centrum EUFOR ds. operacji reagowania kryzysowego (EUFOR CROC), mobilności wojskowej i sieci centrów logistycznych, podczas gdy inne koncentrują się bardziej na rozwoju zdolności wojskowych, np. Zespoły szybkiego reagowania na cyberincydenty i pomoc wzajemna w zakresie cyberbezpieczeństwa (CRRT); mając na uwadze, że oba podejścia są potrzebne, aby w decydujący sposób przyczynić się do przyjęcia wspólnej zintegrowanej strategii bezpieczeństwa i obrony UE;
- Q. mając na uwadze, że niektóre najbardziej strategiczne projekty PESCO mogą w decydujący sposób przyczynić się do osiągnięcia strategicznej autonomii Unii i wypracowania spójnego pakietu sił o pełnym spektrum;
- R. mając na uwadze, że europejskie projekty z dziedziny obronności, takie jak FCAS (Future Air Combat System) czy MGCS (Main Ground Combat System), pozostają obecnie poza zakresem PESCO;
- S. mając na uwadze, że kluczowe znaczenie ma priorytetowe traktowanie i wyeliminowanie braków w zdolnościach określonych w planie rozwoju zdolności, a także wykorzystanie CARD do zwiększenia strategicznej autonomii Europy;
- T. mając na uwadze, że tylko niektóre z obecnych projektów PESCO w wystarczającym stopniu odnoszą się do braków w zakresie zdolności zidentyfikowanych w CDP i CARD lub już teraz w wystarczającym stopniu uwzględniają cele zdolnościowe o dużym oddziaływaniu (HICG) wynikające z CDP i powinny być traktowane jako priorytet;
- U. mając na uwadze, że należy zwiększyć jednolitość, spójność i wzajemne wzmocnienie między PESCO, CARD, krajowymi planami wdrażania i CDP;
- V. mając na uwadze, że proces planowania obrony NATO (NDPP) wnosi wkład w krajowe procesy planowania obrony w 21 uczestniczących państwach członkowskich należących do NATO;
- W. mając na uwadze, że wzajemne oddziaływanie krajowych priorytetów państw członkowskich, priorytetów UE i priorytetów NATO powinno jak najszybciej nastąpić tam, gdzie to możliwe i odpowiednie; mając na uwadze, że aby osiągnąć cele UE w zakresie zdolności, należy lepiej zharmonizować priorytety UE i NATO,
- X. mając na uwadze odmienny charakter i zadania obu organizacji, PESCO powinna być skutecznym narzędziem uzupełniającym służącym realizacji priorytetów w zakresie rozwoju zdolności i zapewnianiu zdolności wojskowych określonych w UE, a także może przyczyniać się do realizacji celów NATO;
- Y. mając na uwadze, że w związku z globalną strategią UE konkretna strategia na rzecz obrony i bezpieczeństwa – taka jak strategia sformułowana w białej księdze UE na temat bezpieczeństwa i obrony proponowanej w wielu sprawozdaniach Parlamentu – mogłaby ułatwić wspólne pojmowanie istniejących i przyszłych wyzwań i zapewniać wytyczne pod kątem PESCO i CDP dzięki zrozumieniu strategicznych ambicji i działań podejmowanych w perspektywie długoterminowej;
- Z. mając na uwadze, że obecnie realizacja projektów PESCO zależy od wkładów finansowych 25 uczestniczących państw członkowskich; mając na uwadze, że oczekuje się, iż w wyniku pandemii COVID-19 dojdzie do cięć krajowych budżetów na obronność; mając na uwadze, że paradoksalnie kilka spośród obecnie realizowanych 47 projektów PESCO, może – pod warunkiem odpowiedniego ich sfinansowania – zwiększyć gotowość państw członkowskich na ewentualny kolejny kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego; dotyczy to projektów w zakresie mobilności wojskowej, europejskiego dowództwa medycznego i wielu innych projektów w dziedzinach związanych z logistyką i transportem, opieką zdrowotną, pomocą w przypadku katastrof, gotowością na wypadek użycia broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej (CBRJ) oraz walką z szkodliwymi działaniami cybernetycznymi i wrogimi kampaniami dezinformacyjnymi; mając na uwadze, że ograniczanie środków finansowych przeznaczonych na strategiczne zdolności, którymi obecnie państwa członkowskie ani UE nie dysponują, osłabiłoby również ich zdolność do wspólnego przeciwdziałania przyszłym pandemiom, zagrożeniom CBRJ i innym nieprzewidywalnym zagrożeniom o poważnych skutkach międzynarodowych;
- AA. mając na uwadze, że sfinansowanie infrastruktury transportowej podwójnego zastosowania będzie korzystne zarówno dla mobilności cywilnej, jak i wojskowej, a wdrożenie zharmonizowanych procedur administracyjnych umożliwi transport zasobów po całej UE po odpowiednich drogach zaopatrzeniowych i pomoże w budowaniu wspólnego bezpieczeństwa i obrony;

Wtorek, 20 października 2020 r.

- AB. mając na uwadze, że PESCO i przyszły EFO muszą się wzajemnie umacniać oraz że należy dalej rozwijać powiązania między nimi, aby stworzyć krytyczne zdolności określone w CDP;
- AC. mając na uwadze, że perspektywa uzyskania współfinansowania zdolności badawczo-rozwojowych wynikających z niektórych projektów PESCO za pośrednictwem przyszłego EFO zachęciła uczestniczące państwa członkowskie do zwiększenia liczby wniosków oraz do wymiany i współpracy; mając na uwadze, że wszystkie wnioski muszą uwzględniać najlepszy wspólny interes strategiczny UE;
- AD. mając na uwadze, że w niektórych przypadkach udział państw trzecich – spełniających uzgodniony zestaw istotnych politycznie i prawnych warunków – w poszczególnych projektach PESCO może leżeć w interesie strategicznym Unii Europejskiej, w szczególności jeśli chodzi o zapewnienie specjalistycznej wiedzy technicznej lub dodatkowych zdolności, i w przypadku partnerów strategicznych; mając na uwadze, że ewentualny udział państw trzecich w projektach PESCO nie powinien podważać celu wspierania WPBiO UE;
- AE. mając na uwadze, że udział państw trzecich może mieć wyłącznie charakter wyjątku, a decyzję w tej sprawie podejmuje się indywidualnie dla każdego przypadku i na zaproszenie państw członkowskich UE; mając na uwadze, że udział państwa trzeciego powinien wносить wartość dodaną do niektórych projektów i przyczyniać się do umocnienia PESCO i WPBiO oraz do wypełnienia bardziej wymagających zobowiązań, z zastrzeżeniem bardzo rygorystycznych warunków oraz na podstawie ustalonej i rzeczywistej wzajemności;
- AF. mając na uwadze, że porozumienie w sprawie udziału państw trzecich w projektach PESCO powinno istnieć już od dawna;
- AG. mając na uwadze, że w odniesieniu do obecnej roli Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB) w kontekście PESCO i rozwoju zdolności Parlament wystąpił już z wnioskiem, zgodnie z którym „mandat Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB), o którym mowa w art. 38 TUE, powinien podlegać zawężonej interpretacji”;
- AH. mając na uwadze, że za zarządzanie PESCO odpowiadają uczestniczące państwa członkowskie; mając na uwadze, że sekretariat PESCO powinien nadal ułatwiać kontakty z innymi podmiotami UE w odniesieniu do możliwych synergii z innymi instrumentami i inicjatywami UE, aby zapewnić przejrzystość i uniwersalny charakter oraz uniknąć niepotrzebnego powielania;
- AI. mając na uwadze, że pogłębianie współpracy w dziedzinie obronności między państwami członkowskimi na poziomie UE powinno iść w parze z umacnianiem uprawnień kontrolnych parlamentów państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego;
- AJ. mając na uwadze, że instrument „Łącząc Europę” powinien koncentrować się na projektach związanych z mobilnością i interoperacyjnością wojskową, które mają kluczowe znaczenie w przypadku niespodziewanych konfliktów i kryzysów; mając na uwadze, że PESCO powinno przyczyniać się do stworzenia skutecznej strefy Schengen dla mobilności wojskowej, w celu ograniczenia do minimum ilości procedur na granicach i obciążeń infrastrukturalnych; mając na uwadze, że należy z zadowoleniem przyjąć projekt Rail Baltica, który ma zasadnicze znaczenie dla integracji krajów bałtyckich z europejską siecią kolejową, oraz że należy zapewnić jego pełną skuteczność;
- AK. mając na uwadze, że PESCO może w tym zakresie przyczynić się do większej spójności, koordynacji oraz interoperacyjności w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, a także do konsolidacji solidarności, spójności i odporności UE;
- AL. mając na uwadze, że Parlament wspólnie z Radą powinien pełnić funkcję prawodawczą i budżetową oraz funkcję kontroli politycznej, a także pełnić rolę organu konsultacyjnego, zgodnie z warunkami przewidzianymi w Traktatach;
- AM. mając na uwadze, że Parlament wzywa wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do przekazania swojego sprawozdania rocznego z wdrażania PESCO;
- AN. mając na uwadze, że połączone wysiłki badawczo-rozwojowe uczestniczących państw członkowskich w ramach PESCO doprowadzą do znaczących przełomów technologicznych, dając w zamian UE przewagę konkurencyjną w dziedzinach związanych z nowoczesnymi zdolnościami w zakresie obrony;
1. zaleca Radzie i Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa:

Wtorek, 20 października 2020 r.

- a) informowanie Parlamentu Europejskiego i konsultowanie się z nim w sprawie przeglądu PESCO oraz dopilnowanie, aby poglądy Parlamentu zostały należycie uwzględnione, zgodnie z art. 36 TUE, w szczególności w kontekście obecnego strategicznego przeglądu pierwszego etapu PESCO, który zakończy się w 2020 r., aby zapewnić większą rozliczalność, przejrzystość i kontrolę;
- b) podkreśla priorytetowe znaczenie dążenia do rozwiązywania konfliktów i przełomowego odejścia od bezpieczeństwa i obrony, a w szczególności od strategii bezpieczeństwa i obrony opartej na zwiększonych wydatkach na cele wojskowe;
- c) określenie strategicznej wizji Unii i wspólnych zagrożeń m.in. w drodze wdrożenia poziomu ambicji określonego w globalnej strategii UE z 2016 r., w tym w ramach trwających prac nad Strategicznym kompasem, który wymaga współpracy ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami i instytucjami, a także rozwijanie operacyjnego wymiaru PESCO;
- d) przygotowanie jak najszybciej, na podstawie wyników dyskusji na temat strategicznych ram działania, w pełni dopracowanej białej księgi UE na temat bezpieczeństwa i obrony; uwzględnienie faktu, że pierwsze wyniki Strategicznego kompasu spodziewane są w pierwszej połowie 2022 r.;
- e) zapewnienie synergii skutków i spójności pomiędzy różnymi inicjatywami i operacjami UE w zakresie obrony;
- f) zachęcanie uczestniczących państw członkowskich za pośrednictwem konkretnych propozycji oraz adekwatnych informacji do odchodzenia od ściśle krajowego spojrzenia na obronność na rzecz bardziej europejskiego podejścia, oraz do podjęcia zorganizowanych starań, aby w szerszym stopniu stosować jako priorytet europejskie podejście oparte na współpracy, gdyż żadne uczestniczące państwo członkowskie nie jest w stanie samo, we własnym zakresie rozwiązać kwestii zidentyfikowanych braków zdolności; zachęcanie uczestniczących państw członkowskich i bardziej ogólnie państw członkowskich, aby nie zmniejszały swych wydatków na obronę w nadchodzących latach, a w szczególności aby nie redukowały zobowiązań finansowych w ramach europejskich projektów dotyczących współpracy;
- g) zwiększenie ambicji budżetowej UE w celu poprawy zdolności obronnych, w szczególności dzięki przeznaczeniu wystarczających środków finansowych na EFO i mobilność wojskową w następnych WRF;
- h) zapewnienie, by PESO była skutecznie wykorzystywana jako instrument zrównoważonej i skutecznej współpracy obronnej UE, zwiększającej zdolności obronne uczestniczących państw członkowskich i interoperacyjność jako wspólny cel, w szczególności pod względem dostępności, interoperacyjności, elastyczności i możliwości rozmieszczenia sił zgodnie z ambitnym zamiarem zwiększenia strategicznej autonomii UE, przy jednoczesnym utrzymaniu ścisłej współpracy między zainteresowanymi uczestniczącymi państwami członkowskimi, zacieśnieniu współpracy UE-NATO w odniesieniu do członków UE-NATO oraz utrzymaniu ścisłej współpracy z innymi partnerami międzynarodowymi;
- i) zapewnienie, aby finansowanie zdolności w oparciu o projekty PESCO w ramach EFO koncentrowało się na zestawie kluczowych projektów strategicznych, zgodnie z priorytetami określonymi w CDP, tak aby zmaksymalizować jego oddziaływanie; zapewnienie, aby wybór projektów PESCO był zgodny z celami zdolnościowymi o dużym oddziaływaniu określonymi w CDP;
- j) uznanie, że Parlament wspólnie z Radą pełni funkcję prawodawczą i budżetową oraz funkcję kontroli politycznej, a także pełni rolę organu konsultacyjnego, zgodnie z warunkami przewidzianymi w Traktatach;
- k) uwzględnienie związku między PESCO a Europejskim programem rozwoju przemysłu obronnego i EFO bezpośrednio w cyklu projektu PESCO, aby skuteczniej przyczynić się do realizacji ambitnych celów Unii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; nałożenie wymogu dokumentacji w odniesieniu do każdego projektu przed wyborem warunków budżetowych;
- l) skoncentrowanie wysiłków PESCO na projektach mających na celu systematyczne wzmocnienie wojskowej WPBiO,
 - (i) które przyczynią się do zaradzenia znaczącym niedoborom zdolności z bardziej operacyjnym ukierunkowaniem, w bezpośredniej odpowiedzi na potrzeby europejskich sił zbrojnych zaangażowanych w operacje,
 - (ii) które mają wymiar strategiczny i integracyjny, takich jak EUFOR CROC, mobilność wojskowa, sieć centrów logistycznych czy CRRT, lub

Wtorek, 20 października 2020 r.

- (iii) w celu uzyskania, w stosownych przypadkach, dodatkowych synergii i efektów skali;
- m) ukierunkowanie PESCO na konstruktywne projekty o realnym europejskim wymiarze strategicznym w celu wzmocnienia europejskiej bazy przemysłowej i technologicznej w dziedzinie obronności;
- n) podkreślenie znaczenia niewielkiej liczby projektów strategicznych, w szczególności narzędzi strategicznych (sterowanie i kontrola, transport, wywiad), które należy traktować priorytetowo z uwagi na to, że kładą podwaliny pod bardziej zintegrowaną obronę;
- o) podkreślenie, że utworzenie PESCO w ramach Traktatu z Lizbony było postrzegane jako ustanowienie awangardy państw członkowskich gotowych do połączenia zasobów i zdolności w celu osiągnięcia ambitnych wspólnych celów w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; uznanie, że aby stworzyć fundament prawdziwej europejskiej obronności, Unia musi stopniowo wypracować wspólne ramy pod nadzorem Wiceprzewodniczącego Komisji/ Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, w których to ramach państwa członkowskie będą prowadzić przegląd krajowej polityki obronnej oraz dzielić się wynikami i danymi wywiadowczymi;
- p) uznanie w związku z tym wartości wytycznych politycznych Komisji dotyczących polityki obronnej, a w szczególności potrzeby podjęcia odważnych działań na rzecz prawdziwej Europejskiej Unii Obrony, a także przyjęcia zintegrowanego i kompleksowego podejścia do bezpieczeństwa UE; uznanie, że utworzenie nowej Dyrekcji Generalnej ds. Przemysłu Obronnego i Przestrzeni Kosmicznej w Komisji powinno zwiększyć spójność, uczciwą konkurencję i zintegrowaną koordynację przy tworzeniu zdolności obronnych we wszystkich państwach członkowskich UE, a także wzmocnić infrastrukturę wojskową UE oraz zwiększyć wydajność unijnego przemysłu i rynku wewnętrznego;
- q) uznanie, że Parlament powinien odgrywać wiodącą rolę w kontrolowaniu i nadzorowaniu wdrażania WPBiO oraz w procesie jej oceny; pełne informowanie Parlamentu i konsultowanie się z nim w kontekście obecnego przeglądu strategicznego pierwszego etapu PESCO, który kończy się w 2020 r.; uznanie, że zacieśnienie współpracy w dziedzinie obronności między państwami członkowskimi na szczeblu unijnym powinno iść w parze ze zwiększeniem uprawnień kontrolnych Parlamentu;
- r) dążenie do tego, by najważniejsze zdolności, takie jak przyszłe kluczowe platformy lądowe, morskie, powietrzne i inne platformy sił zbrojnych państw członkowskich, były objęte PESCO lub przynajmniej ściśle z nią powiązane w odpowiednim przypadku, tak aby:
- (i) zwiększyć gotowość operacyjną wojskowej WPBiO oraz
 - (ii) zapewnić, by działania PESCO uzupełniały istniejące zdolności i były wykorzystywane w sposób, który rozwiąże istniejące braki i kompensuje koszty pośrednie;
- s) sformułowanie innowacyjnych zachęt do poprawy interoperacyjności oraz rozwoju misji i operacji w ramach WPBiO;
- t) zwiększenie inwestycji w łączenie cywilnej infrastruktury transportowej kompatybilnej z planowaniem mobilności wojskowej;
- u) rozważenie uwzględnienia w ramach PESCO systemu grup bojowych UE przy okazji reformy tego systemu, aby zwiększyć jego zdolność operacyjną, modułową konstrukcję i sprawność, poprzez utworzenie stałych jednostek wielonarodowych wykorzystywanych do wykonywania zadań wojskowych określonych w art. 43 TUE, a także do zwiększenia zdolności UE do prowadzenia operacji wojskowych związanych z zarządzaniem kryzysami, w tym najbardziej wymagających operacji takich jak przywracanie pokoju, oraz wykorzystywanych jako strategiczne siły stacjonujące poza obszarem działań;
- v) wspieranie i promowanie, w odpowiednim przypadku, grupowania projektów PESCO w klastry pod względem zdolności oraz ocena ich strategicznej wartości, mając na uwadze cel, jakim jest stworzenie pakietu sił o pełnym spektrum, a także skoncentrowanie wysiłków na projektach o najwyższym potencjale zapewnienia strategicznej autonomii Europy; dokonanie przeglądu bieżącej listy 47 projektów i pogrupowanie ich w klastry lub zaprzestanie realizacji tych projektów, które zdaniem uczestniczących państw członkowskich nie wykazują niewystarczających postępów lub nie przynoszą UE wystarczających wzajemnych korzyści;

Wtorek, 20 października 2020 r.

- w) wspieranie zgodności z 20 zobowiązaniami w ramach PESCO poprzez ustanowienie wyraźnych i jasno zdefiniowanych punktów odniesienia w zakresie zgodności oraz poprzez dopilnowanie, aby przyszłe wnioski dotyczące projektów odnosiły się do konkretnego priorytetu EU w zakresie rozwoju zdolności; zapewnienie, aby przeglądy postępów w realizacji projektów opierały się na wyraźnych i przejrzystych kryteriach, w tym w odniesieniu do projektów współfinansowanych w ramach Europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego / przyszłego EFO; dopilnowanie, aby takie kryteria służyły jako wskaźnik dla wszystkich państw członkowskich uczestniczących w projektach PESCO; zapewnienie, aby uczestniczące państwa członkowskie nadal zwiększały jakość i szczegółowość informacji zawartych w krajowych planach wdrażania, w których określają sposób, w jaki zamierzają spełnić 20 zobowiązań w ramach PESCO;
- x) zwiększenie spójności unijnych narzędzi i inicjatyw w zakresie planowania obronnego i rozwoju; wykorzystywanie synergii między cyklem projektu PESCO a innymi procesami w zakresie zdolności obronnych, w tym z unijnym procesem związanym z celem podstawowym, CDP i CARD, aby umożliwić składanie bardziej ukierunkowanych, zaawansowanych i lepiej rozwiniętych projektów o lepszej strukturze; zapewnienie, że cykl składania projektów umożliwiła zsynchronizowaną realizację kilku europejskich inicjatyw, w tym EFO;
- y) zachęcenie uczestniczących państw członkowskich do włączenia CDP do krajowych procesów planowania obrony, aby ułatwić w ten sposób przewyżczenie braków w zakresie zdolności;
- z) potwierdzenie centralnej roli Sekretariatu PESCO jako pojedynczego punktu kontaktowego dla wszystkich projektów oraz zachęcenie Sekretariatu do organizowania regularnych analiz sytuacji w zakresie postępów w realizacji projektów dla Parlamentu oraz na potrzeby wszystkich zainteresowanych stron, na podstawie informacji zebranych od państw członkowskich odpowiedzialnych za koordynację projektu; zachęcanie uczestniczących państw członkowskich do dalszego angażowania się w skuteczniejszy dialog z Sekretariatem PESCO na temat przeglądu i aktualizacji krajowych planów wdrażania;
- aa) wezwanie uczestniczących państw członkowskich do zapewnienia namacalnego postępu w realizacji bieżących projektów w ramach PESCO;
- ab) wyjaśnienie roli Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa w procesie PESCO, czego nie przewidziano w TUE, oraz zapewnienie, w tym kontekście, aby Komitet Wojskowy Unii Europejskiej (EUMC) odgrywał ważną rolę pod względem udzielania doradztwa wojskowego ad hoc Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa;
- ac) zaangażowanie EUMC w prace nad ustanowieniem spójnego pakietu sił o pełnym spektrum;
- ad) zbadanie możliwości ustanowienia Rady Obrony UE na podstawie istniejącej Rady do Spraw Zagranicznych w formule posiedzeń ministrów obrony, będącej również ministerialną Radą Sterującą EDA i formułą spotkań ministrów obrony w ramach PESCO, aby zagwarantować wyznaczanie priorytetów w zakresie zasobów oraz skuteczną współpracę i integrację państw członkowskich w odpowiednich przypadkach;
- ae) wyjaśnienie lub określenie związku między zarządzaniem PESCO a zarządzaniem EFO oraz informowanie Parlamentu w procesie kontroli ex post, jeśli chodzi o finansowanie projektów PESCO ze środków EFO;
- af) rozważenie – na wniosek niektórych uczestniczących państw członkowskich – zmiany cyklu składania projektów PESCO w celu zapewnienia lepszego ukierunkowania, zaawansowania i poprawy struktury tych projektów;
- ag) wyjaśnienie zasad uczestnictwa osób trzecich w PESCO, z uwzględnieniem znaczenia unijnej autonomii podejmowania decyzji i pełnej wzajemności, przy założeniu, że indywidualne podejście do poszczególnych przypadków jest najkorzystniejsze dla Unii z uwzględnieniem:
 - (i) potrzeby przygotowania i przyjęcia wszechstronnego podstawowego dokumentu regulującego przyszłą współpracę z osobami trzecimi uczestniczącymi w projektach PESCO, oraz
 - (ii) faktu, że proces podejmowania decyzji dotyczący zaangażowania osób trzecich powinien być kontrolowany na poziomie każdego projektu PESCO;

Wtorek, 20 października 2020 r.

- ah) zachęcanie, aby „przyszłe zagrożenia” stanowiły podstawę przyszłych propozycji projektów PESCO; wzmocnienie partnerstwa z NATO, ONZ, Unią Afrykańską i poza nimi; zapewnienie, aby we wszystkich istotnych aspektach projektów PESCO uwzględniać zaangażowanie i włączanie MŚP;
 - ai) zapewnienie, aby projekty PESCO nadal rozwijały i zwiększały potencjał przemysłowy uczestniczących państw członkowskich w dziedzinie nanotechnologii, superkomputerów, sztucznej inteligencji, technologii dronów, robotyki i innych, zabezpieczając w zamian europejską samowystarczalność i niezależność od zagranicznych importerów w tych sektorach, a także ułatwiając tworzenie nowych miejsc pracy;
 - aj) odnotowanie, że pandemia COVID-19 wykazała brak wystarczających kompetencji UE w zakresie opieki zdrowotnej; uznanie, że analogicznie należy stworzyć wspólną strategię obronną UE pozwalającą reagować w przypadku ataku na granice i terytoria UE oraz że PESCO stanowi dobry krok w kierunku osiągnięcia tego celu;
 - ak) odnotowanie zasadniczej roli, jaką odgrywają europejskie siły zbrojne w stawianiu czoła wyzwaniom związanym z pandemią COVID-19, zarówno w zarządzaniu stanem zagrożenia zdrowia, jak i we wspieraniu misji i operacji cywilnych, również ze względu na swój transgraniczny wymiar i solidarny charakter; podkreślenie potencjalnych korzyści płynących z nowych ambitnych projektów PESCO dla rozwoju wspólnych europejskich zdolności w tej dziedzinie, w oparciu o osiągnięcia poprzednich projektów, zwłaszcza Pakietu dotyczącego mobilnych wojskowych zdolności reagowania na katastrofy i Europejskiego Dowództwa Medycznego;
 - al) wezwanie Rady i uczestniczących państw członkowskich, by skupiły się na odporności cybernetycznej i opracowały wspólną strategię i procedury reagowania na incydenty cybernetyczne przez projekty PESCO w celu stworzenia bardziej odpornego środowiska w państwach członkowskich;
 - am) uwzględnienie stanowiska Parlamentu w sprawie konferencji o przyszłości Europy, wyrażone w rezolucji z 15 stycznia 2020 r. ⁽⁸⁾, zgodnie z którym bezpieczeństwo i rola UE na świecie powinny znaleźć się na niewyczerpującej liście zdefiniowanych priorytetów polityki, i uznanie, że będzie to okazja do zaangażowania obywateli w debatę na temat wzmocnienia PESCO jako sposobu na poczynienie postępów w realizacji autonomicznej wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony Unii.
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie oraz Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0010.